

ΑΙΤΟΣ ΑΝΑΡΠΑΖΩΝ 5^{τη} ΚΟΡΗΝ.

(Ίδε σελ. 581).

Ἡ δξύδερκεια, ἡ ταχύτης, ἡ δύναμις καὶ ἡ τόλμη τῶν αἰτῶν ὑπῆρχον ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐγνωσμένα μεταξὺ ὄλων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καὶ πολλὰ περὶ τούτων ἱστοροῦνται ἀνέκδοτα. Οὕτω π. χ. διηγούνται, ὅτι οἱ Γυκαστοὶ προσβλάλλουσιν ὄχι μόνον ἀρνία καὶ ἄλλα μικρότερα ζῶα, ἀλλὰ καὶ παιδία καὶ αὐτοὺς τοὺς ἠλικιωμένους ἀνθρώπους, ὅταν κοιμῶνται, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἢ εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἢ ὅταν ἀναβαίνουν ἀποκρήμινους βράχους, ἢ ληστεύουν τὰς φωλεὰς τῶν.

Ἡ ὄπισθεν εἰκονογραφία παριστᾷ ἓν τοιοῦτον γεγονός, τὸ ἐξῆς:

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἑλβετίας Βαλὲ ἔπαιζόν ποτε διάφορα μικρὰ παιδία, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ Μαρία Δαλιζ. Αἰφνης κατέρχεται μὲ ὄρμην ἀνέμου εἰς αὐτοὺς, ἀρπάζει τὴν μικρὰν Μαρίαν, πενταετῆ οὔσαν, καὶ ἀπέρχεται.

Αἱ φωναὶ τῶν παιδίων συναθρίζουσι τοὺς κατοίκους καὶ διὰ μιᾶς οἱ ῥωμαλεώτεροι τῶν νέων ὀπλισθέντες ἤρχισαν ν' ἀναβαίνουν τοὺς βράχους πρὸς ἀναζήτησιν τῆς Μαρίας, καὶ μολοῦντι ἐπέτυχον νὰ εὑρωσι τὴν φωλεὰν τοῦ αἰτοῦ μὲ δύο μικροὺς νεοσσοὺς ἐντὸς αὐτῆς, οὐδὲν ἴχνος τῆς μικρᾶς Μαρίας ἠδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσιν.

Μετὰ δύο περίπου μῆνας χωρικός τις κυνηγῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων εὔρε τὸ πτώμα τοῦ δυστυχοῦς κορασίου κατεσπαραγμένον ἐπὶ τινος βράχου, καὶ λαβὼν αὐτὸ τὸ παρέδωκεν εἰς τοὺς γονεῖς τῆς διὰ νὰ τὸ θάψωσιν.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ Εἰς ΤΟ ΠΑΝΕΡΙΟΝ.

[Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον].

Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ εἰπῶσιν εἰς τὴν μαύρην νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦσαν οἱ θησαυροὶ τῶν· διότι μόλις συνῆλθεν εἰς ἑαυτὴν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως τῆς ἀνευρέσεως τῶν ἀγαπητῶν τῆς κυρίων καὶ ἀμέσως ὀδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦσαν τὰ παιδία. Ὅποια δ' ὑπῆρξεν ἢ ἐκπληξίς τῶν γονέων νὰ εὑρωσι τὴν μὲν Λουίζαν ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένην νεάνιδα, ἐνησχολημένην εἰς χειροτέχνημά τι, τὸ ὁποῖον τῆς εἶχε δώσει ἡ δεσποινὶς Ρόζα, τὸν δὲ Κάρολον καθήμενον πλησίον τῆς καὶ ἀναγινώσκοντα ὠραίαν τινὰ ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Σταίβενσον εἶχεν ἀγοράσει δι' αὐτόν! Ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία δὲν εὑρέθησαν εἰς ὀλιγωτέραν ἐκπληξιν, διότι πρὶν δυνηθῶσι νὰ ἴδωσι καλῶς τὸ πρόσωπον τῶν εἰσελ-

θόντων ξένων, εὑρέθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων τῶν! Ἐνῷ ἡ κυρὰ Καλὴ, παράφορος ὑπὸ τῆς χαρᾶς ἐξηκολούθει νὰ κράζῃ, «Δὲν εἴσθε πλέον ὄρφανὰ, πουλάκιά μου! μὲ μόνην τὴν γραίαν Καλὴν νὰ φροντίζῃ διὰ σᾶς! Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου! Τὸ ἔργον τῆς Καλῆς ἐτελειώσθαι πλέον—εἶμαι ἕτοιμος τῶρα ν' ἀπέλθω, ἐὰν ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εὐαρεστηθῇ νὰ με καλέσῃ!»

Πόσον οἱ γονεῖς ἐκεῖνοι ἐχάρησαν ἀνευρόντες τὰ φύλατά των, τὰ ὁποῖα ἐθρήνουν ὡς ἀπολεσθέντα, καὶ νὰ τὰ εὑρωσι μεγάλα, ὑγιῆ, καὶ καλῶς ἀνετετραμμένα! τὸ δὲ κάλλιστον πάντων μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ των! καὶ ὅλα ταῦτα διὰ μέσου μιᾶς ἀμαθοῦς, ἀλλὰ πιστῆς καὶ θεοβουμένης μαύρης δούλης!

Μετὰ τὴν ἐκχυσιν τῶν τρυφερῶν αἰσθημάτων γονέων τε καὶ τέκνων, ἡ κυρία Λατουρέτ διηγήθη εἰς τὴν κυρὰ Καλὴν καὶ τὰ παιδία, ὅτι ὁ μαῦρος ἀμαξηλάτης τῶν, ὅστις εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ δολοφονήσῃ τὸν δεσπότην καὶ τὴν δεσποινάν του, μετενόησε καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τῆς ἐπαπειλοῦσης αὐτοὺς καταστροφῆς.

Ὁ στρατηγὸς Λατουρέτ ἤρχισε νὰ ὑποπτεύεται ὅτι κάτι τι ἔτρεχε κακόν, ὅταν παρετήρησεν, ὅτι ὠδεον εἰς ἄλλην διεύθυνον, παρὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε. Διέκρινε δὲ καὶ διὰ τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης, ὅτι εὕρισκοντο παρὰ τὴν θάλασσαν ἀντὶ νὰ ἦναι παρὰ τὴν ἐξοχικὴν τῶν οἰκίαν. Φωνάζας δὲ τὸν ἀμαξηλάτην νὰ σταματήσῃ καὶ ἐξελθὼν τῆς ἀμάξης εἶδε παρ' ἐλπίδα του, ὅτι οἱ ἵπποι εἶχον λυθῆ ἀπὸ τῆς ἀμάξης ὡς διὰ μαγίας, καὶ τὸν ἀμαξηλάτην καθήμενον ἐπὶ ἐνὸς αὐτῶν μὲ πιστόλιον εἰς τὴν χειρὰ του.

Μὲ ὀλίγους δὲ λόγους εἰδοποίησε τὸν κύριόν του περὶ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου καὶ τοῦ ἐδειξέ μιάν λέμβον ἐκεῖ πλησίον ἀραγμένην ὡς τὴν μόνην ἐλπίδα σωτηρίας.

Ἡ κυρία Λατουρέτ εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον κίνδυνον δὲν ἐλησμόνησε τὰ μικρὰ τῆς, καὶ μετὰ δακρύων παρεκάλεσε τὸν μαῦρον ὑπνρέτην νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ συναποθάνῃ μὲ αὐτὰ· ἀλλ' ἐκεῖνος τοὺς ἐβεβαίωσε, ὅτι ἐκεῖνα ἐκοιμῶντο πρὸ πολλοῦ τὸν ὕπνον τοῦ θανάτου καὶ τοὺς ἐξώρκισε νὰ σπεύσωσι διὰ νὰ σώσωσι τὴν ἰδικὴν τῶν τοῦλάχιστον ζώην.

Βλέποντες πανταχόθεν τὰ στενὰ εἰσῆλλον εἰς τὴν λέμβον καὶ μετὰ πολῦν χρόνον κωπηλασίαν ἐφθασαν ἀσφαλῶς εἰς γειτνιαζούσαν τινὰ νῆσον, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τινος ἱστιοφόρου μετέβησαν εἰς τὴν Εὐρώπην προσπαθοῦντες διὰ περιηγήσεων νὰ σώσωσι τὴν φλόγα τῆς θλίψεως, ἣτις ἐφλεγε